

og det er da ganske naturligt, at disse Comiteer ville søge at den Veiledning, de kunne, udenfor sig selv, i Sager af technisk eller anden faglig Natur; men det bør ogsaa være saaledes, at kun de, der ere Medlemmer af Byraadet, have den egentlige Beslutningsmyndighed, og bære det egentlige Ansvar for, hvad der skeer. Det er netop efter min Formening en af Ulykkerne, at man har troet, at det vilde være nyttigt, at der blev dannet en Commission, hvor en særlig technisk Fagindsigt skulde være repræsenteret. En saadan Commission kommer nemlig saa let til at sige: Vi ere selv saa overmaade dygtige Folk i disse Ting, at vi slet ikke behøve at søge nogen Veiledning hos de egentligt tekniske Folk. Man har hidtil seet, at man i Havnecommissionen paa mange Maader har givet sig af med Udførelsen af saa reent tekniske Ting, at det ligefrem ligger for Dagen, at de egentligt ikke have kunnet besørge fuldt tilfredsstillende af Commissionen. Men hvorfor have de gjort det? Fordi de have betragtet det som et Slags Skam, at de, da de vare valgte som særligt kyndige i disse Ting, skulde vedkjende sig: vi maae dog alligevel gaae til Teknikere for at faae Veiledning; de forstaae det Altsammen selv overordentlig godt, men derved blive Sagerne naturligviis i Virkeligheden kun halvt udførte. Netop det vil man vistnok kunne forhindre derved, at der kommer en Forsamling frem, hvor ganske vist en technisk Indsigt er nyttig og hensigtsmæssig, men hvor dog alligevel Forsamlingen ikke behøver at stamme sig over at søge Veiledning udenfor hos virkelige Fagmænd. Min Stilling til Spørgsmaalet er netop den, at jeg ønsker, at indenfor Communens egne Grændser skal Havnecommissionen være ligefrem under Byraadets Styrelse ligesom ethvert andet kommunalt Anliggende, men at derimod jeg paa ingen Maade vil modsætte mig, at den Garanti tages, som fra Statens Side maatte siges at være nødvendig for at sikke den høiere Statsinteresse ligeoverfor Havnene, at der tages Forbehold med Hensyn til denne i saa fuldt et Maal, som man kunde ønske det. Jeg troer, at de Begrænsninger, der ved nærværende Forslag ere stillede, vilde være tilstrækkelige, men langt hellere end at gaae til at faae indenfor Com-

missionerne to raadende Magter om Havnene, vil jeg ønske, at den ærede Indenrigsminister maa fremkomme med Forslag, hvorved Statens Interesse ved Ministeriets Botum gjøres noget strengere, noget skyldigere end ved det, der her fremkommer; at altsaa Statens Control øves af Udenforstaaende, udenfor selve Havnecommissionerne staaende paa en strengere Maade, end her er foreslaaet, langt hellere dette vil jeg, end at der skal være to raadende Communalautoriteter. Den Garanti, som fra Statens Side nu gennem det foreliggende Forslag væsentlig søges, er jo den, at Indtægter og Udgifter holdes ganske udenfor Communens Kasse, at altsaa Communen paa ingen Maade skal kunne directe eller indirecte lucrere, drage Fordeel af, om Havnen har store Indtægter eller ikke, eller om Havnearbejderne indskrænkes eller ikke. Dette bør Communerne paa ingen Maade have nogen Fordeel af; men, naar et saadant Forbehold tages, troer jeg i Virkeligheden ogsaa, at Braadden er tagen fra al den Fare, som man kunde tænke sig, at Havnene skulde være udsatte for ved en mindre god Villie til at drage Omsorg for Havnene fra Communens Side. Det skal villig indrømmes, at Havnene ikke alene ere et reent Kjøbstadspørgsmaal, men at de tillige have en stor Interesse for hele det øvrige Land; men det kan dog ikke negtes, at den egentlige umiddelbare Interesse, den Interesse, som angaaer, om visse Individuer i Staten overhovedet erhverve sig og Sine Underhold, have Kjøbstædernes i den langt overveiede Grad, Kjøbstædernes hele Næringsforhold herover paa Havnene. Der kan ikke være Tvivl om, at Kjøbstædernes have en saa overveiede Interesse der, at dersom der modsat var Spørgsmaal om, ikke at have Indtægter af Havnene, men derimod at Havnenes Fornødenheder skulde tilveiebringes ved nogen som helst Slags Rigning paa Beboerne af en vis Kredt, vilde der ganske vist være meget større Fare for, at der fra Landboernes Side skulde vises Utilbøielighed til gennem Bestatning at forslaffe de fornødne Midler, end fra Kjøbstædernes Side, fordi Kjøbstædernes ganske naturligt ligefrem leve og ere i deres hele Udkomme afhængige af Havnene, hvorimod dette dog ikke kan siges om